der været drøftelser med ungdomsforeningen, og det blev bestemt at tage spørgsmålet op igen, hvilket førte til indkaldelse af ekstraordinært hovedstyrelsesmøde i september, hvor det første udkast forelå. Det blev der vedtaget at arbejde videre, og der nedsattes et udvalg bestående af GRETHE JOHANSEN, INGER KRAMHØFT og RITA KNUDSEN, og fra ungdomskredsen, JYTTE HILDEN og KIRSTEN FOSDAL.

BJØRN SELDEN havde intet at tilføje til det forelagte.

Der blev derefter en livlig debat bl.a. om aldersgrænsen opad og nedad for medlemsskab af ungdomsorganisationen. BRITA OLSSON spurgte, om man havde tænkt på, at folk nu om dage satte børn i verden i en ung alder, så det kunne ske, at både forældre og børn kunne stå i den samme forening. ELSE WESTERBERG mente, at ungdomsorganisationen ville blive konkurrende for Dansk Kvindesamfund med en aldersgrænse på 35 år, hvilket flere tilsluttede sig. ULLA HANSEN påpegede, at der måtte være en vis årrække, man kunne stå i en forening for arbejdets skyld og mente medlemsskab til 35 år var passende. EVA HEMMER HANSEN spurgte, hvor aldersgrænsen ligger for andre organisationer, hvortil BJØRN SELDEN svarede 35 år. EVA HEMMER HANSEN sagde desuden, at man ikke kunne bruge de politiske foreninger som mønster, der går ungdomsorganisationens medlemmer ikke automatisk ind i den ældre forening. GRETE MUNK syntes ikke, at aldersgrænsen var så væsentlig som det, at begge aldelinger arbejdede med samme formål, således at det vil være naturligt at gå videre i DK, når man går ud af ungdomsorganisationen. CHARLOTTE BUSK mente, at der skulle passes på, at udviklingen ikke gik for stærkt i DK, det kniber med forståelsen i landkredsene. CLARA STEFFENSEN kunne som erfaring fra teenage-lejrene sige, at de unge går ind for ideerne i Dansk Kvindesamfund, men de synes ikke om navnet. EVA HEMMER HANSEN syntes, at det nok kunne være ubehageligt at man i aviser så, hvad DK står for, men forargelsen eller kløften er ikke større ude i landet, når man får talt om det og ser uden om avisernes sensationsoverskrifter. Hun mente, der i høj grad manglede information. I stedet for at meddele sig til aviserne, burde det komme ud til kredsene. TOVE MALZER sagde, at ungdomskredsen ikke var et isoleret problem, der var også kredse, der måtte reformeres, og syntes kursen i DK er rigtig.

BJØRN SELDEN mente, at udviklingen løber fra Dansk Kvindesamfund og svarede iøvrigt på flere forespørgsler, at ungdomsorganisationen gik ind for DK's formålsparagraf, hvilket også fremgik af den mindretalserklæring, ungdomskredsen havde afleveret.

Fra flere sider blev der peget på, at ungdomsorganisationens navn måtte blive sådan, at det ikke kunne forveksles med DK's. KAREN HØEG ALBRETHSEN mente, at det ville være uheldigt, hvis der kom ungdomskredse ude i landet, at de så ikke blev repræsenteret i distrikterne.

BJØRN SELDEN syntes, det ville være naturligt, om ungdomsorganisationen arbejdede sammen med distrikterne ved møder om kvindesaglige emner. I distriktsstyrelserne var det ikke, at det store arbejde i Dansk Kvindesamfund foregik, og han var